

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Briselē, 2021. gada 24. martā
(OR. en)**

**2020/0029 (COD)
LEX 2063**

**PE-CONS 56/1/20
REV 1**

**CODIF 23
JAI 1032
MI 529
COMPET 601
COMIX 552
CODEC 1234**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA PAR
IEROČU IEGĀDES UN GLABĀŠANAS KONTROLI
(KODIFIKĀCIJA)**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2021/...**

(2021. gada 24. marts),

par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli

(kodifikācija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ OV C 311, 18.9.2020., 52. lpp.

² Eiropas Parlamenta 2021. gada 9. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2021. gada 9. marta lēmums.

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 91/477/EEK¹ ir vairākas reizes būtiski grozīta². Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Ar Direktīvu 91/477/EEK tika izveidots iekšējā tirgus papildu pasākums. Tas līdzsvaroja saistības nodrošināt noteiktu šaujamieroču un to būtisku daļu brīvu apriti Savienībā, no vienas puses, un nepieciešamību kontrolēt minēto brīvību ar drošības garantijām, kas ir piemērotas minētajiem izstrādājumiem, no otras puses.
- (3) Policijas izlūkdati liecina par pārveidotu ieroču aizvien plašāku izmantošanu Savienībā. Tādēļ ir būtiski nodrošināt, ka šādus pārveidojamus ieročus iekļauj šajā direktīvā paredzētajā “šaujamierocha” definīcijā.

¹ Padomes Direktīva 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp.).

² Skat. III pielikuma A daļu.

- (4) Tirgotāja darbības ietver ne tikai šaujamoču izgatavošanu, bet arī šaujamoču, būtisku daļu un munīcijas modifikāciju vai pārveidošanu, piemēram, gatava šaujamoča stobra saīsināšanu, kā rezultātā mainās to kategorija vai apakškategorija. Pilnībā privātas, nekomerciālas darbības, piemēram, manuāla munīcijas ielādēšana un pārlādēšana privātai lietošanai, izmantojot munīcijas sastāvdaļas, vai attiecīgās personas īpašumā esošu šaujamoču vai būtisku daļu modificēšana, piemēram, laides vai tēmēkļa izmaiņas vai tehniska apkope saistībā ar būtisku daļu nolietojumu, nebūtu jāuzskata par darbībām, ko drīkstētu veikt tikai tirgotājs.
- (5) Piemērojot šo direktīvu, tirdzniecības starpnieka definīcija būtu jāattiecina uz ikvienu fizisku vai juridisku personu, tostarp uz apvienībām, un būtu jāuzskata, ka termins “piegāde” ietver iznomāšanu un izpirkumnomu. Tā kā tirdzniecības starpnieki sniedz līdzīgus pakalpojumus kā tirgotāji, arī tie būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā attiecībā uz tiem tirgotāju pienākumiem, kas ir saistīti ar tirdzniecības starpnieku darbībām, tādā apmērā, kādā tie spēj pildīt minētos pienākumus un ciktāl minētos pienākumus saistībā ar vienu un to pašu pakārtoto darījumu nepilda tirgotājs.
- (6) Ir derīgi noteikt to šaujamoču kategorijas, kuru iegāde un glabāšana privātpersonām būtu jāaizliedz, jāpakļauj atļaujas saņemšanai vai arī jāpakļauj deklarēšanai.
- (7) Šaujamoču iegādes un glabāšanas atļaujām būtu pēc iespējas jāpiemēro viena administratīvā procedūra.

- (8) Ja šaujamoči ir iegādāti likumīgi un tiek glabāti saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāpiemēro valsts noteikumi par ieroču nēsāšanu, medībām vai šaušanu mērķī.
- (9) Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības veikt pasākumus nelegālas ieroču tirdzniecības novēršanai.
- (10) Dalībvalstīm ir jāuztur datorizēts reģistrs vai nu centralizēti vai decentralizēti, kas pilnvarotām iestādēm nodrošina piekļuvi datu reģistriem, kuros ir visa nepieciešamā informācija par katru šaujamoči. Policijas, tiesu iestāžu un citu pilnvarotu iestāžu piekļuvei datu reģistra informācijai ir jānotiek saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu.
- (11) Lai palielinātu visu šaujamoču un būtisku daļu izsekojamību un atvieglotu to brīvu apriti, visi šaujamoči vai to būtiskas daļas būtu jāmarķē ar skaidru, neizdzēšamu un unikālu marķējumu un jāreģistrē dalībvalstu datu reģistros.

- (12) Datu reģistros glabātajos ierakstos būtu jāietver visa informācija, kas ļauj šaujameroci saistīt ar tā īpašnieku, un būtu jāiekļauj ražotāja nosaukums vai zīmols, ražošanas valsts vai vieta, šaujamerocā tips, marka, modelis, kalibrs un sērijas numurs un jebkāds cits unikāls marķējums, kas attiecas uz šaujamerocā rāmi vai pastobru. Būtiskas daļas, kuras nav rāmis vai pastobrs, datu reģistros būtu jāiekļauj ierakstā, kas attiecas uz šaujameroci, kuram šīs daļas tiks piestiprinātas.
- (13) Lai atvieglotu ieroču izsekošanu, ir jālieto burtpciparu kodi un marķējumā jānorāda arī ieroča izgatavošanas gads, ja tas nav sērijas numura daļa.
- (14) Lai nepieļautu, ka marķējumu var viegli izdzēst, un lai precizētu, uz kurām būtiskajām daļām marķējums būtu liekams, ir nepieciešami kopēji Savienības noteikumi par marķēšanu. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro vienīgi tiem šaujamerociem vai būtiskām daļām, kas izgatavoti vai importēti Savienībā 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk, kad tie tiek laisti tirgū, savukārt uz šaujamerociem un daļām, kas izgatavoti vai importēti Savienībā pirms minētā datuma, arī turpmāk būtu jāattiecina tās Direktīvā 91/477/EEK minētās marķēšanas un reģistrēšanas prasības, kuras tika piemērotas līdz minētajam datumam.
- (15) Tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbības specifikas dēļ dalībvalstīm ir stingri jākontrolē šāda darbība, jo īpaši pārbaudot tirgotāju un tirdzniecības starpnieku profesionālo godprātību un spējas.

- (16) Ņemot vērā šaujamoču un būtisku daļu bīstamību un ilgderīgumu un lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes spēj izsekot šaujamočus un būtiskas daļas administratīvu procesu un kriminālprocesu mērķiem, un ņemot vērā valsts procesuālās tiesības ir nepieciešams, lai datu reģistru ieraksti tiktu saglabāti 30 gadus pēc attiecīgo šaujamoču vai būtisku daļu iznīcināšanas. Pieklūve minētajiem ierakstiem un visiem saistītajiem personas datiem būtu jānodod tikai kompetentajām iestādēm un tikai laikposmā līdz 10 gadiem pēc attiecīgā šaujamoča vai būtisku daļu iznīcināšanas atļauju piešķiršanas vai anulēšanas nolūkā vai muitas procedūru nolūkā, tostarp iespējamai administratīvo sodu piemērošanai, un, ja tas nepieciešams krimināltiesību piemērošanai, laikposmā līdz 30 gadiem pēc iznīcināšanas.
- (17) Labai datu reģistru darbībai ir būtiski nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem, no vienas puses, un kompetentajām iestādēm, no otras puses. Tādēļ tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem bez liekas kavēšanās būtu jāsniedz informācija attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm. Lai to atvieglotu, valsts kompetentajām iestādēm būtu jāievieš tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem pieejami elektroniskā savienojuma līdzekļi, kas var ietvert informācijas sniegšanu pa e-pastu vai tieši, ievadot datubāzē vai citā reģistrā.

- (18) Principā būtu jāaizliedz iegādāties šaujamieroči personām, kas ar galīgu tiesas spriedumu sodītas par noteiktiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem.
- (19) Dalībvalstīs vajadzētu būt uzraudzības sistēmām, kas nodrošinātu, ka šaujamieroču atļauju nosacījumi tiek izpildīti visā to darbības laikā. Dalībvalstīm būtu jāizlemj, vai novērtēšana ietver iepriekšēju medicīnisku vai psiholoģisku pārbaudi.
- (20) Neskarot valsts tiesību aktus par profesionālo atbildību, attiecīgās medicīniskās vai psiholoģiskās informācijas novērtēšana nebūtu jāuztver kā tāda, kas uzliek atbildību ārstam vai citām personām, kas sniegušas šādu informāciju, ja šaujamieroči, kas glabāti saskaņā ar šo direktīvu, tiek izmantoti ļaunprātīgi.
- (21) Ja šaujamieroči un munīcija netiek tieši uzraudzīti, tie būtu jāglabā drošā veidā. Ja tos neglabā seifā, šaujamieroči būtu jāglabā atsevišķi no munīcijas. Ja šaujamieroči un munīcija ir jānodod pārvadātājam transportēšanai, minētajam pārvadātājam vajadzētu būt atbildīgam par pienācīgu uzraudzību un glabāšanu. Pienācīgas glabāšanas un drošas transportēšanas kritēriji būtu jānosaka valsts tiesību aktos, ņemot vērā attiecīgo šaujamieroču un munīcijas daudzumu un kategoriju.

- (22) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu noteikumi, ar ko atļauj likumīgus darījumus ar šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju, izmantojot pasūtīšanu pa pastu, internetu vai distances līgumus, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/83/ES¹, piemēram, izmantojot tiešsaistes izsoļu katalogus vai sludinājumus, tālruni vai e-pastu. Tomēr ir būtiski, lai šādos darījumos iesaistīto pušu identitāti un to likumīgu spēju veikt šādus darījumus būtu iespējams pārbaudīt un tā tiktu pārbaudīta. Tāpēc attiecībā uz pircējiem ir piemēroti nodrošināt, ka viņu identitāti un attiecīgā gadījumā to, ka viņiem ir atļauts iegādāties šaujamieroci, būtiskas daļas vai munīciju pirms piegādes vai vēlākais tās laikā pārbauda licencēts vai pilnvarots tirgotājs vai tirdzniecības starpnieks, vai valsts iestāde, vai šādas iestādes pārstāvis.
- (23) Attiecībā uz visbīstamākajiem šaujamieročiem šajā direktīvā būtu jānosaka stingri noteikumi, lai nodrošinātu, ka minētos šaujamieročus ar atsevišķiem ierobežotiem un pienācīgi pamatotiem izņēmumiem nebūtu atļauts iegādāties, glabāt vai tirgot. Ja minētie noteikumi netiek ievēroti, dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, kas varētu ietvert minēto šaujamieroču konfiskāciju.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

- (24) Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas vajadzīgs izglītības, kultūras, tostarp kino un teātra, pētniecības vai vēsturiskiem nolūkiem. Personas, kurām piešķir atļaujas, var būt *inter alia* ieroču pārziņi, testēšanas centri, ražotāji, sertificēti eksperti, tiesu medicīnas eksperti un atsevišķos gadījumos personas, kas iesaistītas kino vai televīzijas ierakstu veidošanā. Būtu arī jāļauj dalībvalstīm piešķirt atļaujas privātpersonām iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, valsts aizsardzībai, piemēram, saistībā ar brīvprātīgu militāru apmācību, kas paredzēta valsts tiesību aktos.
- (25) Dalībvalstīm būtu jāspēj izvēlēties piešķirt atļaujas atzītiem muzejiem un kolekcionāriem iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas nepieciešams vēstures, kultūras, zinātnes, tehnikas, izglītības vai mantojuma nolūkiem, ar noteikumu, ka pirms šādas atļaujas piešķiršanas šādi muzeji un kolekcionāri pierāda, ka tie ir veikuši nepieciešamos pasākumus, lai novērstu jebkādu risku sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, tostarp nodrošinot pienācīgu glabāšanu. Piešķirot šādu atļauju, būtu jāņem vērā un jāatspoguļo konkrētā situācija, tostarp kolekcijas raksturs un mērķi, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir iesviesta sistēma kolekcionāru un kolekciju uzraudzībai.

- (26) Nebūtu jāliedz tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem rīkoties ar šaujamočiem, būtiskām daļām un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja šādu šaujamoču, būtisku daļu vai munīcijas iegāde un glabāšana ir atļauta izņēmuma gadījumos, kad rīkošanās ar tiem ir vajadzīga dezaktivēšanas vai pārveidošanas nolūkā, vai arī, ja tas citādi atļauts atbilstīgi šai direktīvai. Nebūtu arī jāliedz tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem rīkoties ar šādiem šaujamočiem, būtiskām daļām un munīciju gadījumos, uz kuriem neattiecas šī direktīva, piemēram, ja šaujamoči, būtiskas daļas un munīcija tiek eksportēti ārpus Savienības vai arī ieročus paredz iegādāties bruņotie spēki, policija vai valsts iestādes.
- (27) Tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem būtu jāspēj atteikties veikt jebkādas aizdomīgus darījumus, kas saistīti ar vienā veselumā apvienotas munīcijas vai munīcijas lādiņu sastāvdaļu iegādi. Darījumu varētu uzskatīt par aizdomīgu, ja, piemēram, tas būtu saistīts ar daudzumu, kas nav raksturīgs paredzētajai privātajai lietošanai, ja pircējs nepārzina munīcijas lietošanu, vai ja pircējs uzstāj uz norēķināšanos skaidrā naudā, vienlaikus nevēlēdamies uzrādīt personu apliecinošu dokumentu. Tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem arī būtu jāspēj ziņot par šādiem aizdomīgiem darījumiem kompetentajām iestādēm.

- (28) Pastāv liels risks, ka akustiskie ieroči un citu tipu tukšo patronu ieroči tiek pārveidoti par reāliem šaujamieročiem. Tādēļ ir svarīgi risināt problēmu par šādu pārveidoto šaujamieroču izmantošanu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā. Turklāt, lai novērstu risku, ka trauksmes un signālieročus izgatavo tā, lai tos varētu pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā, Komisijai būtu jāpieņem tehniskās specifikācijas, lai nodrošinātu, ka tos nav iespējams šādi pārveidot.
- (29) Ņemot vērā augsto risku, ka neatbilstīgi dezaktivēti šaujamieroči var tikt reaktivēti, un lai uzlabotu drošību visā Savienībā, šādi šaujamieroči būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. "Dezaktivētu šaujamieroču" definīcijai būtu jāatspoguļo vispārīgie šaujamieroču dezaktivēšanas principi, kuri noteikti Protokolā par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas pievienots Padomes Lēmumam 2014/164/ES¹, ar ko minēto protokolu transponē Savienības tiesiskajā regulējumā.
- (30) Eiropas šaujamieroču apliecība būtu jāuzskata par galveno dokumentu, kas šaušanas sportistiem un citām personām, kam piešķirtas atļaujas saskaņā ar šo direktīvu, vajadzīgs, lai šaujamieroci glabātu ceļojuma laikā uz citu dalībvalsti. Dalībvalstīm nevajadzētu noteikt, ka Eiropas šaujamieroču apliecību pieņem vienīgi tad, ja tiek samaksāta maksa vai nodeva.

¹ Padomes Lēmums 2014/164/ES (2014. gada 11. februāris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (OV L 89, 25.3.2014., 7. lpp.).

- (31) Šīs direktīvas noteikumos par Eiropas šaujamieroču apliecību būtu jāietver arī atsauce uz šaujamieročiem, kas klasificēti A kategorijā, neskarot dalībvalstu tiesības izvēlēties piemērot stingrākus noteikumus.
- (32) Lai atvieglotu šaujamieroču izsekošanu un efektīvi apkarotu šaujamieroču, to detaļu un munīcijas nelikumīgu apriti un izgatavošanu, ir nepieciešama informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.
- (33) Militārai lietošanai paredzēti šaujamieroči, piemēram, AK47 un M16, kas aprīkoti ar selektīvu šaušanas funkciju un ko iespējams manuāli regulēt, izvēloties starp automātisku un pusautomātisku šaušanas opciju, būtu jāklasificē kā A kategorijas šaujamieroči un tāpēc būtu jāaizliedz to izmantošana civilā lietošanā. Ja tie pārveidoti par pusautomātiskiem šaujamieročiem, tie būtu jāklasificē saskaņā ar A kategorijas 6. punktu.
- (34) Dažus pusautomātiskos šaujamieročus var viegli pārveidot par automātiskiem šaujamieročiem, tādējādi radot draudus drošībai. Pat ja tie netiek šādi pārveidoti, daži pusautomātiskie šaujamieroči varētu būt ļoti bīstami, ja to ietilpība patronu skaita ziņā ir augsta. Tādēļ pusautomātiskos šaujamieročus ar piestiprinātu lādējamo ierīci, kas dod iespēju izšaut daudzas patronas, kā arī pusautomātiskos šaujamieročus apvienojumā ar noņemamu lādējamo ierīci ar augstu ietilpību būtu jāaizliedz izmantot civilā lietošanā. Tikai tam vien, ka ir iespējams garstobra šaujamieročiem piestiprināt lādējamo ierīci ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas, un īsstobra šaujamieročiem 20 patronas, nevajadzētu noteikt šaujamieroču klasifikāciju konkrētā kategorijā.

- (35) Neskarot atļauju atjaunošanu saskaņā ar šo direktīvu, pusautomātiskie šaujamočļi, kuros izmanto patronas, kam uzsitiens notiek pa patronas apmales kapseli, tostarp .22 vai mazāka kalibra šaujamočļi, nebūtu jāklasificē A kategorijā, ja vien tie nav pārveidoti no automātiskiem šaujamočļiem.
- (36) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz priekšmetiem, kam ir šaujamočļa fiziskais izskats (kopijas), bet kuri ir izgatavoti tā, lai tos nevarētu pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā.
- (37) Ja dalībvalstīs ir tiesību akti, ar kuriem reglamentē antīkos šaujamočļus, uz šādiem ieročļiem šai direktīvai nebūtu jāattiecas. Tomēr antīku šaujamočļu reprodukcijām nav tik augsta vēsturiskā nozīme un spēja izraisīt interesi, un tās iespējams izgatavot ar moderniem paņēmieniem, kas uzlabo to ilgderīgumu un precizitāti. Tāpēc šādas reprodukcijas būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Šī direktīva nebūtu jāpiemēro citiem izstrādājumiem, piemēram, gaisa šautenēm, kas neietilpst "šaujamočļa" definīcijā un tāpēc netiek reglamentēti ar šo direktīvu.

(38) Lai uzlabotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, būtu lietderīgi, ja Komisija novērtētu, kādi elementi ir vajadzīgi sistēmai, kas atbalstītu apmaiņu ar šādu informāciju, kura glabājas dalībvalstu datorizētajos datu reģistros, tostarp iespējamību ļaut dalībvalstīm piekļūt šādai sistēmai. Minētā sistēma varētu izmantot ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012¹ izveidotās Iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI) moduli, kas īpaši pielāgots šaujāmieročiem. Šādai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679² paredzētajiem datu aizsardzības noteikumiem. Ja kompetentajai iestādei nepieciešama piekļuve tās personas sodāmības reģistra ierakstiem, kura iesniedz pieteikumu, lai saņemtu šaujāmieroča iegādes vai glabāšanas atļauju, minētajai iestādei vajadzētu būt iespējai attiecīgo informāciju saņemt saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI³. Komisijas veiktajam novērtējumam vajadzības gadījumā varētu pievienot leģislatīva akta priekšlikumu, ņemot vērā esošos instrumentus attiecībā uz informācijas apmaiņu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK (“IMI regula”) (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

³ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

- (39) Lai nodrošinātu pienācīgu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, izmantojot elektroniskus līdzekļus, par piešķirtajām atļaujām pārvest šaujamočus uz citu dalībvalsti un par atteikumiem piešķirt atļauju iegādāties vai glabāt šaujamočus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz tādu noteikumu pieņemšanu, kas ļautu dalībvalstīm radīt šādu informācijas apmaiņas sistēmu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (40) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011².

¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (41) Šī direktīva ievēro pamattiesības un principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (42) Personas datu apstrādei saistībā ar šo direktīvu būtu jāpiemēro Regula (ES) 2016/679. Ja saskaņā ar šo direktīvu savāktus personas datus apstrādā, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, iestādēm, kas apstrādā minētos datus, būtu jāievēro noteikumi, kas pieņemti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680¹.
- (43) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

- (44) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī direktīva ir to Šengenas *acquis*¹ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK² 1. pantā.
- (45) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī direktīva ir to Šengenas *acquis*³ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK⁴ 3. pantu.

¹ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

² Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

³ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁴ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

- (46) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī direktīva ir to Šengenas *acquis*¹ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES² 3. pantu.
- (47) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem III pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

¹ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

² Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

1. NODAĻA

Darbības joma

1. pants

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “šaujmierocis” ir jebkurš pārnēsājams ierocis ar stobru, kurš šaujampulvera iedarbības rezultātā raida, ir paredzēts vai var tikt pārveidots, lai raidītu šāviņu, lodi vai lādiņu, izņemot gadījumus, kad tas ir izslēgts no šīs definīcijas kāda I pielikuma III daļā uzskaitītā iemesla dēļ. Šaujmieroči ir klasificēti I pielikuma II daļā.

Priekšmetu uzskata par tādu, ko iespējams pārveidot, lai tas šaujampulvera iedarbības rezultātā raidītu šāviņu, lodi vai lādiņu, ja:

- a) tam ir šaujmieroča izskats; un
- b) sakarā ar tā konstrukciju vai materiālu, no kura tas izgatavots, to var šādi pārveidot;

- 2) “būtiska daļa” ir stobrs, rāmis, pastobrs, attiecīgā gadījumā vai nu augšējais vai apakšējais pastobrs, slīdnis, cilindrs, sprūds vai aizslēgs, kuri, būdami atsevišķi priekšmeti, ir ietverti to šaujamoču kategorijā, kam tie ir uzliekami vai uzlikti;
- 3) “munīcija” ir visa patrona vai tās sastāvdaļas, tostarp patronu čaulas, kapsulas, šaujampulveris, lodes vai lādiņi, ko izmanto šaujamierocī, ar noteikumu, ka minētajām daļām attiecīgajā dalībvalstī ir vajadzīga atļauja;
- 4) “trauksmes un signālieroci” ir ierīces ar čaulīšu turētāju, kuras paredzētas vienīgi tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai un kuras nevar pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā;
- 5) “salūta un akustiskie ieroči” ir šaujamoči, kas īpaši pārveidoti tikai tukšu patronu izšaušanai, lai izmantotu, piemēram, teātra izrādēs, fotosesijās, filmu un televīzijas ierakstiem, vēsturisku notikumu uzvedumos, parādēs, sporta pasākumos un apmācībā;

- 6) “dezaktivēti šaujamoči” ir šaujamoči, kas padarīti neatgriezeniski nelietojami ar deaktivēšanas palīdzību, nodrošinot, ka visas attiecīgā šaujamoča būtiskās daļas ir padarītas neatgriezeniski nelietojamas un nenoņemamas, neizvietojamas vai nemodificējama tādā veidā, kas nodrošinātu iespēju kaut kādā veidā reaktivēt attiecīgo šaujamoči;
- 7) “muzejs” ir sabiedrībai pieejama un tās attīstību veicinoša pastāvīga iestāde, kura ir atvērta publikai un iegādājas, saglabā, pēta un eksponē šaujamočus, to būtiskas daļas vai munīciju vēstures, kultūras, zinātnes, tehnikas, izglītības, mantojuma vai izklaides nolūkos un kuru par tādu ir atzinusi attiecīgā dalībvalsts;
- 8) “kolekcionārs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura mērķtiecīgi vāc un saglabā šaujamočus, būtiskas daļas vai munīciju vēstures, kultūras, zinātnes, tehnikas, izglītības vai mantojuma nolūkos un kuru par tādu ir atzinusi attiecīgā dalībvalsts;
- 9) “tirgotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir kāda no šādām darbībām:
 - a) šaujamoču vai būtisku daļu izgatavošana, tirdzniecība, maiņa, izīrēšana, labošana, modifikācija vai pārveidošana;
 - b) munīcijas izgatavošana, tirdzniecība, maiņa, modifikācija vai pārveidošana;

- 10) “tirdzniecības starpnieks” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura nav tirgotājs un kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir kāda no šādām darbībām:
- a) darījumu apspriešana vai organizēšana šaujamočū, būtisku daļu vai munīcijas pirkšanai, pārdošanai vai piegādei;
 - b) šaujamočū, būtisku daļu vai munīcijas nodošanas organizēšana dalībvalstī, no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti, no dalībvalsts uz trešo valsti vai no trešās valsts uz dalībvalsti;
- 11) “nelikumīga izgatavošana” ir šaujamočū, to būtisko daļu un munīcijas izgatavošana vai montāža:
- a) no jebkādām nelikumīgā aprītē iegūtām šāda šaujamočūa būtiskām daļām;
 - b) bez atļaujas, ko saskaņā ar 4. pantu izsniedz tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā notiek izgatavošana vai montāža; vai
 - c) izgatavošanas laikā nemarkējot šaujamočūsus saskaņā ar 4. pantu;

- 12) “nelikumīga aprīte” ir šaujammieroču, to būtisko daļu vai munīcijas iegāde, pārdošana, piegāde, pārvietošana vai pārsūtīšana no vienas dalībvalsts teritorijas vai cauri tās teritorijai uz citas dalībvalsts teritoriju, ja kāda no iesaistītajām dalībvalstīm to nav atļāvusi saskaņā ar šo direktīvu vai ja šaujammieroči, būtiskas daļas vai munīcija nav marķēti saskaņā ar 4. pantu;
- 13) “izsekošana” ir šaujammieroču un, ja iespējams, to būtisko daļu un munīcijas sistemātiska izsekošana no ražotāja līdz pircējam, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm atklāt, izmeklēt un analizēt nelikumīgu izgatavošanu un aprīti.

2. Šajā direktīvā persona tiek uzskatīta par tās valsts pastāvīgo iedzīvotāju, kas minēta adresē, kura norādīta oficiālā dokumentā, kurā parādās viņas pastāvīgā dzīvesvieta, piemēram, pasē vai valsts izdotā personas apliecībā, ko saistībā ar iegādi vai glabāšanu pārbaudes nolūkos iesniedz dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai tirgotājam, vai tirdzniecības starpniekam. Ja attiecīgās personas adrese tās pasē vai valsts izdotā personas apliecībā nav norādīta, viņas pastāvīgās dzīvesvietas valsti nosaka, pamatojoties uz jebkuru citu oficiālu dzīvesvietas apliecinājumu, ko par tādu atzīst attiecīgā dalībvalsts.

3. “Eiropas šaujamieroču apliecību” dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pieprasījuma izsniedz personai, kura likumīgi kļūst par šaujamieroča glabātāju un lietotāju. Tās maksimālais derīguma termiņš ir pieci gadi, kuru var pagarināt, un tajā ir II pielikumā izklāstītā informācija. To nevar nodot citai personai, un tajā ieraksta apliecības īpašnieka glabāšanā vai lietojumā esošo šaujamieroci vai šaujamieročus. Tā vienmēr glabājas pie personas, kura šaujamieroci lieto, un apliecībā norāda jebkuras izmaiņas attiecībā uz šaujamieroču glabāšanu vai īpašībām, kā arī jebkādu šaujamieroča nozaudēšanu vai zādzību.

2. pants

1. Šī direktīva neskar valstu noteikumu piemērošanu attiecībā uz ieroču nēsāšanu, medībām vai šaušanu mērķī, izmantojot ieročus, kuri ir iegādāti un tiek glabāti likumīgi saskaņā ar šo direktīvu.
2. Šo direktīvu nepiemēro, kad saskaņā ar valstu tiesību aktiem ieročus un munīciju iegādājas vai glabā bruņotie spēki, policija vai publiskās iestādes. To nepiemēro arī sūtījumiem, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK¹.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem (OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.).

3. pants

Dalībvalstis savos tiesību aktos var pieņemt noteikumus, kas ir stingrāki nekā šajā direktīvā noteiktie, ievērojot tiesības, ko iedzīvotājiem piešķir atbilstīgi 17. panta 2. punktam.

2. NODAĻA

Tiesību aktu saskaņošana attiecībā uz šaujamieročiem

4. pants

1. Attiecībā uz šaujamieročiem, kas izgatavoti vai importēti Savienībā 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk, dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš šāds šaujamierocis vai jebkura būtiska daļa, ko laiž tirgū:
 - a) uzreiz pēc izgatavošanas un vēlākais pirms laišanas tirgū vai uzreiz pēc importēšanas Savienībā ir marķēta ar skaidru, neizdzēšamu un unikālu marķējumu; un
 - b) uzreiz pēc izgatavošanas un vēlākais pirms tā laišanas tirgū vai uzreiz pēc importēšanas Savienībā ir reģistrēta saskaņā ar šo direktīvu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais unikālais marķējums ietver izgatavotāja nosaukumu vai zīmolu, izgatavošanas valsti vai vietu, sērijas numuru un izgatavošanas gadu, ja tas nav sērijas numura daļa, un, ja tas ir iespējams, modeli. Šī prasība neskar izgatavotāja preču zīmes norādīšanu. Ja būtiska daļa ir pārāk maza, lai to varētu marķēt atbilstīgi šim pantam, tās marķējumā norāda vismaz sērijas numuru vai burteciparu, vai digitālo kodu.

Marķēšanas prasības šaujāmieročiem vai būtiskām daļām, kam ir īpaša vēsturiska nozīme, nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka katrs pilna munīcija komplekta iepakojums ir marķēts tā, lai norādītu izgatavotāja nosaukumu, partijas vai sērijas identifikācijas numuru, kalibru un munīcijas veidu.

Piemērojot 1. punktu un šo punktu, dalībvalstis var izvēlēties piemērot 1969. gada 1. jūlija Konvencijas par vieglo ieroču marķējuma savstarpēju atzīšanu (“1969. gada konvencija”) noteikumus.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, lai brīdī, kad notiek šaujāmieroča vai tā būtisku daļu nodošana no valdības krājumiem pastāvīgā civilā lietošanā, tās būtu marķētas ar unikālu marķējumu, kā to paredz 1. punkts, kas atļauj identificēt nodošanas vienību.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka marķējuma tehniskās specifikācijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 20. panta 2. punktā.
4. Katra dalībvalsts izveido sistēmu tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbības reglamentēšanai. Šāda sistēma ietver vismaz turpmāk minētos pasākumus:
 - a) to tirgotāju un tirdzniecības starpnieku reģistrācija, kuri darbojas minētās dalībvalsts teritorijā;
 - b) tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbības licencēšana vai atļaujas izsniegšana minētās dalībvalsts teritorijā; un
 - c) attiecīgā tirgotāja vai tirdzniecības starpnieka privātās un profesionālās godprātības un attiecīgās kompetences pārbaude. Juridiskas personas gadījumā pārbauda gan juridisko personu, gan fizisko personu vai personas, kas vada uzņēmumu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidots un uzturēts datorizēts datu reģistrs, kurš ir vai nu centralizēts vai decentralizēts, kas pilnvarotām iestādēm nodrošina piekļuvi datu reģistriem, kuros reģistrē katru šaujamieroči, uz kuru attiecas šī direktīva. Minētajā datu reģistrā reģistrē visu informāciju par šaujamieročiem, kas ir vajadzīga minēto šaujamieroču izsekošanai un identificēšanai, tostarp:
- a) katra šaujamieroča tipu, marku, modeli, kalibru, sērijas numuru un marķējumu uz šaujamieroča rāmja vai pastobra, kas kā unikāls marķējums ir uzlikts saskaņā ar 1. punktu un ir katra šaujamieroča unikālais identifikators;
 - b) būtiskām daļām uzlikto sērijas numuru vai unikālo marķējumu, ja tas atšķiras no marķējuma uz katra šaujamieroča rāmja vai pastobra;
 - c) šaujamieroča piegādātāju un personu, kuras iegādājas vai glabā šaujamieroči, vārdus un adreses, kā arī attiecīgo datumu vai datumus; un
 - d) jebkādu šaujamieroča pārveidošanu vai modifikāciju, kā rezultātā mainīta šaujamieroča kategorija vai apakškategorija, tostarp šaujamieroča sertificētu deaktivēšanu vai iznīcināšanu, kā arī attiecīgo datumu vai datumus.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestāžu datu reģistros tiek glabāti šaujamieroču un būtisko daļu reģistra ieraksti, tostarp saistītie personas dati, 30 gadus pēc tam, kad attiecīgie šaujamieroči vai būtiskās daļas ir iznīcinātas.

Šā punkta pirmajā daļā minētie reģistra ieraksti par šaujamieročiem un būtiskām daļām un saistītie personas dati ir pieejami:

- a) iestādēm, kas ir kompetentas piešķirt vai anulēt 9. vai 10. pantā minēto atļauju, vai iestādēm, kas ir kompetentas veikt muitas procedūras, – uz laikposmu līdz 10 gadiem pēc attiecīgo šaujamieroča vai būtisko daļu iznīcināšanas; un
- b) iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpilde, – uz laikposmu līdz 30 gadiem pēc attiecīgā šaujamieroča vai būtisko daļu iznīcināšanas.

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tam, kad beigušies otrajā un trešajā daļā minētie termiņi, personas datus no datu reģistra dzēš. Tas neskar gadījumus, kad konkrēti personas dati ir nodoti iestādei, kuras kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpilde, un ja tos izmanto šajā konkrētajā kontekstā, vai nodoti citām iestādēm ar kompetenci līdzīgos nolūkos, kas paredzēta valsts tiesību aktos. Šādos gadījumos šādu datu apstrādi, ko veic valsts kompetentās iestādes, reglamentē ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus, jo īpaši par datu aizsardzību.

Visā savas darbības laikā tirgotāji un tirdzniecības starpnieki uztur reģistru, kurā reģistrē informāciju par katru šaujamieroci un katru šaujamieroča būtisku daļu, uz ko attiecas šī direktīva un ko tie saņēmuši vai pārdevuši, iekļaujot ziņas, kas ļauj identificēt un izsekot attiecīgo šaujamieroci vai būtiskās daļas, jo īpaši tipu, marku, modeli, kalibru un sērijas numuru, un piegādātāju un pircēju vārdus un adreses.

Izbeidzot savu darbību, tirgotāji un tirdzniecības starpnieki nodod minēto reģistru valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par pirmajā daļā paredzētajiem datu reģistriem.

Dalībvalstis nodrošina, ka tirgotāji un tirdzniecības starpnieki, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, bez liekas kavēšanās ziņo valsts kompetentajām iestādēm par darījumiem, kuri saistīti ar šaujamieročiem vai būtiskām daļām, ka tirgotājiem un tirdzniecības starpniekiem ir elektronisks savienojums ar minētajām kompetentajām iestādēm šādas ziņošanas nolūkiem un ka datu reģistri tiek atjaunināti tūlīt pēc informācijas saņemšanas par šādiem darījumiem.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šaujamieročus ir iespējams jebkurā brīdī saistīt ar to īpašniekiem.

5. pants

Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj iegādāties un glabāt šaujamieročus vienīgi personām, kam ir izsniegta atļauja vai, attiecībā uz šaujamieročiem, kurus klasificē C kategorijā, personām, kam šādu šaujamieroču iegāde un glabāšana ir īpaši atļauta saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. pants

1. Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj šaujamočus iegādāties un glabāt vienīgi personām, kam ir pamatots iemesls un:
 - a) kam ir 18 vai vairāk gadu, izņemot attiecībā uz medībām vai šaušanai mērķī paredzētu šaujamoču iegādi, kas nav pirkšana, un glabāšanu ar noteikumu, ka šādā gadījumā personām, kas jaunākas par 18 gadiem, ir vecāku atļauja vai arī tās darbojas vecāku uzraudzībā vai tāda pieaugušā uzraudzībā, kuram ir derīga šaujamoča vai medību atļauja, vai arī tās atrodas licencētā vai kā citādi apstiprinātā mācību centrā, un kāds no vecākiem, vai pieaugušais, kam ir derīga šaujamoča vai medību atļauja, uzņemas atbildību par pienācīgu glabāšanu saskaņā ar 7. pantu; un
 - b) kas nevarētu apdraudēt sevi vai citas personas, sabiedrisko kārtību vai sabiedrisko drošību; to, ka persona ir bijusi notiesāta par tīšu vardarbīgu noziegumu, uzskata par norādi uz šādu apdraudējumu.
2. Dalībvalstis ievieš uzraudzības sistēmu, kas darbojas pastāvīgi vai periodiski, lai nodrošinātu, ka atļauju izsniegšanas nosacījumi, kas noteikti valsts tiesību aktos, tiek ievēroti visu atļaujas derīguma laiku un ka *inter alia* tiek novērtēta attiecīgā medicīniskā un psiholoģiskā informācija. Konkrētus noteikumus nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Ja kāds no atļaujas nosacījumiem vairs netiek pildīts, dalībvalstis attiecīgo atļauju anulē.

Dalībvalstis nevar aizliegt to teritorijā dzīvojošām personām glabāt citā dalībvalstī iegādātu šaujamieroci, ja vien tās neaizliedz tāda paša tipa šaujamieroča iegādi savā teritorijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju iegādāties un atļauju glabāt šaujamieroci, kas klasificēts B kategorijā, anulē, ja konstatē, ka persona, kurai piešķirta minētā atļauja, nelikumīgi glabā lādējamu ierīci, ko var uzmontēt pusautomātiskam šaujamierocim ar patronām, kurām uzstiens notiek pa patronas centrālo kapsulu, vai atkārtotas darbības šaujamierocim, kurā:

- a) ietilpst vairāk nekā 20 patronu; vai
- b) garstobra šaujamieroču gadījumā – ietilpst vairāk nekā 10 patronu,

ja vien minētajai personai nav piešķirta atļauja saskaņā ar 9. pantu vai atļauja, kas apstiprināta, atjaunota vai pagarināta atbilstīgi 10. panta 5. punktam.

7. pants

Lai mazinātu risku, ka šaujamočiem un munīcijai var piekļūt personas, kurām nav izsniegta atļauja, dalībvalstis izstrādā noteikumus par šaujamoču un munīcijas pienācīgu uzraudzību un noteikumus par pienācīgu glabāšanu drošā veidā. Šaujamoči un to munīcija nav viegli pieejami kopā. Pienācīga uzraudzība nozīmē, ka personai, kura likumīgi glabā attiecīgo šaujamoči vai munīciju, ir pār to kontrole to transportēšanas un lietošanas laikā. Šādu pienācīgu glabāšanas apstākļu uzraudzības līmenis atbilst attiecīgo šaujamoču un munīcijas daudzumam un kategorijai.

8. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad šaujamoči, būtiskas daļas vai munīcija, kas klasificēti A, B vai C kategorijā, tiek pirkti un pārdoti, izmantojot distances līgumus, kā tie definēti Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā, pirms šaujamoča, būtisko daļu vai munīcijas piegādes vai vēlākais tās laikā tiek pārbaudīta pircēja identitāte, un, ja tas tiek prasīts, šai personai piešķirtā atļauja, šo pārbaudi veicot:

- a) licencētam vai pilnvarotam tirgotājam vai tirdzniecības starpniekam; vai
- b) valsts iestādei vai tās pārstāvim.

9. pants

1. Neskarot 2. panta 2. punktu, dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai aizliegtu A kategorijā klasificēto šaujamieroču, būtisko daļu un munīcijas iegādi un glabāšanu. Tās nodrošina, ka minētie šaujamieroči, būtiskās daļas un munīcija, kas tiek nelikumīgi turēti, pārkāpjot minēto aizliegumu, tiek konfiscēti.
2. Kritiskās infrastruktūras, kravu komercpārvadājumu, augstas vērtības konvoju un ierobežotas piekļuves telpu drošībai, kā arī valsts aizsardzībai, izglītības, kultūras, pētniecības un vēsturiskiem mērķiem un neskarot 1. punktu, valsts kompetentās iestādes atsevišķos izņēmuma gadījumos pienācīgi pamatotā veidā var piešķirt atļaujas attiecībā uz šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas nav pretrunā sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai.
3. Dalībvalstis var izvēlēties atsevišķos īpašos izņēmuma gadījumos pienācīgi pamatotā veidā piešķirt kolekcionāriem atļaujas iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ievērojot stingrus nosacījumus attiecībā uz drošību, tostarp to, ka valsts kompetentajām iestādēm tiek pierādīts, ka ir ieviesti pasākumi, lai novērstu jebkādu risku sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, un ka attiecīgie šaujamieroči, būtiskās daļas vai munīcija tiek glabāti atbilstīgi drošības līmenim, kas ir samērīgs ar riskiem, ko radītu neatļauta piekļuve šādiem priekšmetiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka kolekcionāri, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, ir identificējami 4. pantā minētajos datu reģistros. Šādiem kolekcionāriem, kam piešķirta atļauja, ir pienākums uzturēt visu viņu glabāto A kategorijas šaujamieroču reģistru, kurš ir pieejams valsts kompetentajām iestādēm. Dalībvalstis izveido pienācīgu uzraudzības sistēmu attiecībā uz šādiem kolekcionāriem, kam piešķirta šāda atļauja, ņemot vērā visus būtiskos faktoros.

4. Dalībvalstis var atļaut tirgotājiem vai tirdzniecības starpniekiem, tiem veicot savu attiecīgo profesionālo darbību, iegādāties, izgatavot, deaktivēt, remontēt, piegādāt, nodot un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja ir ievēroti stingri nosacījumi attiecībā uz drošību.
5. Dalībvalstis var atļaut muzejiem iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja ir ievēroti stingri nosacījumi attiecībā uz drošību.
6. Dalībvalstis var atļaut šaušanas sportistiem iegādāties un glabāt pusautomātiskos šaujamieročus, kas klasificēti A kategorijas 6. vai 7. punktā, ievērojot šādus nosacījumus:
 - a) pietiekami novērtēta būtiskā informācija, kas izriet no 6. panta 2. punkta piemērošanas;

- b) sniegts pierādījums, ka attiecīgais šaušanas sportists aktīvi trenējas šaušanas sacensībām vai piedalās šaušanas sacensībās, kuras ir atzinusi attiecīgās dalībvalsts oficiāli atzīta šaušanas sporta organizācija vai starptautiski izveidota un oficiāli atzīta šaušanas sporta federācija; un
- c) tiek sniegta apliecība, ko ir izsniegusi oficiāli atzīta šaušanas sporta organizācija, apstiprinot, ka:
 - i) šaušanas sportists ir šaušanas kluba biedrs un vismaz 12 mēnešus tajā regulāri trenēties šaut mērķī; un
 - ii) konkrētais šaujamierocis atbilst specifikācijām, kādas tiek prasītas šaušanas disciplīnai, kuru atzinusi starptautiski izveidota un oficiāli atzīta šaušanas sporta federācija.

Attiecībā uz šaujamieročiem, kas klasificēti A kategorijas 6. punktā, dalībvalstis, kuras piemēro militāro sistēmu, kas balstās uz vispārējo iesaukšanu, un kurās aizvadītajos 50 gados pastāvējusi sistēma, ar ko militāros šaujamieročus nodod personām, kas atstāj armiju pēc militārā dienesta pienākumu izpildes, var piešķirt minētajām personām kā šaušanas sportistiem atļauju glabāt vienu šaujamieroci, kas lietots obligātā militārā dienesta laikā. Attiecīgā valsts iestāde pārveido minētos šaujamieročus par pusautomātiskajiem šaujamieročiem un periodiski pārbauda, ka personas, kas izmanto šādus šaujamieročus, nerada risku sabiedriskajai drošībai. Piemēro pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā izklāstītos noteikumus.

7. Saskaņā ar šo pantu izsniegtās atļaujas periodiski pārskata ne retāk kā reizi piecos gados.

10. pants

1. Dalībvalsts teritorijā neviens nedrīkst iegādāties B kategorijas šaujamieroci bez minētās dalībvalsts atļaujas to darīt.

Šādu atļauju nevar izsniegt citas dalībvalsts iedzīvotājam bez minētās dalībvalsts iepriekšējas piekrišanas.

2. Dalībvalsts teritorijā neviens nevar glabāt B kategorijas šaujamieroci bez šīs dalībvalsts atļaujas. Ja persona ir citas dalībvalsts iedzīvotājs, šo dalībvalsti attiecīgi informē.

3. Atļauja B kategorijas šaujamieroča iegādei un atļauja tā glabāšanai var būt vienkārša administratīva lēmuma formā.

4. Dalībvalstis var apsvērt iespēju personām, kas atbilst šaujamieroču atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, piešķirt daudzgadu licenci visu to šaujamieroču iegādei un glabāšanai, kuriem nepieciešama atļauja, neskarot:

- a) pienākumu paziņot kompetentajām iestādēm par ieroča tālāk nodošanu;

- b) periodiskas pārbaudes, lai pārlicinātos, ka attiecīgās personas joprojām atbilst nosacījumiem; un
- c) maksimālo ieroču skaitu, ko saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem drīkst glabāt.

Atļaujas glabāt šaujamieročus periodiski pārskata ne retāk kā reizi piecos gados. Atļauju var atjaunot vai pagarināt, ja nosacījumi, pamatojoties uz kuriem tā tika piešķirta, joprojām ir izpildīti.

- 5. Dalībvalstis var izlemt apstiprināt, atjaunot vai pagarināt atļaujas pusautomātiskajiem šaujamieročiem, kuri klasificēti A kategorijas 6., 7. vai 8. punktā, attiecībā uz šaujamieroci, kas bija klasificēti B kategorijā un likumīgi iegādāts un reģistrēts pirms 2017. gada 13. jūnija, ievērojot pārējos šīs direktīvas nosacījumus. Dalībvalstis turklāt var atļaut šādus šaujamieročus iegādāties citām personām, kurām dalībvalstis ir piešķirušas atļauju saskaņā ar šo direktīvu.
- 6. Dalībvalstis pieņem noteikumus, lai nodrošinātu, ka personām, kurām 2008. gada 28. jūlijā bija saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem spēkā esošas B kategorijas šaujamieroču atļaujas, nav atkārtoti jāpieprasa licence vai atļauja attiecībā uz pirms minētā datuma viņu glabāšanā bijušiem C vai D kategorijas šaujamieročiem. Tomēr jebkādas C vai D kategorijas šaujamieroču tālāk nodošanas gadījumā šaujamieroča saņēmējam ir jābūt licencei vai īpašai attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētai atļaujai glabāt minētos šaujamieročus.

11. pants

1. Neviens nedrīkst glabāt C kategorijas šaujamieroci, ja tas nav deklarēts tās dalībvalsts iestādēm, kurā šo ieroci glabā.

Attiecībā uz šaujamieročiem, kas iegādāti pirms 2018. gada 14. septembra, dalībvalstis var līdz 2021. gada 14. martam apturēt prasību deklarēt šaujamieročus, kas klasificēti C kategorijas 5., 6. vai 7. punktā.

2. Katrs pārdevējs, tirgotājs vai privātpersona par katra C kategorijas šaujamieroča apriti vai tālāku nodošanu informē tās dalībvalsts iestādes, kurā tā notiek, sniedzot sīkas ziņas, pēc kurām var identificēt šaujamieroci un personu, kura to iegādājusies. Ja persona, kura iegādājusies šādu šaujamieroci, ir citas dalībvalsts iedzīvotājs, šo citu dalībvalsti par iegādi informē tā dalībvalsts, kurā iegāde notikusi, un persona, kura šaujamieroci iegādājusies.
3. Ja dalībvalsts savā teritorijā aizliedz B vai C kategorijas šaujamieroča iegādi un glabāšanu vai šādai iegādei un glabāšanai piemēro atļaujas saņemšanas procedūru, tā informē pārējās dalībvalstis, kuras par to izdara īpašu ierakstu ikvienā Eiropas šaujamieroču apliecībā, ko tās izdod šādam šaujamierocim, ievērojot 17. panta 2. punktu.

12. pants

1. A, B vai C kategorijas šaujamieroča tālāka nodošana personai, kas nav attiecīgās dalībvalsts iedzīvotājs, ievērojot atbilstību 9., 10. un 11. panta noteikumiem, ir atļauta, ja:
 - a) personai, kas to iegādājas, saskaņā ar 16. pantu ir atļauja pašai to pārvest uz valsti, kurā tā pastāvīgi dzīvo;
 - b) persona, kas to iegādājas, iesniedz rakstisku deklarāciju, kas apliecina un pamato tās nodomu glabāt šaujamieroci tajā dalībvalstī, kur tā to iegādājusies, ar noteikumu, ka tā minētajā dalībvalstī atbilst juridiskajiem kritērijiem šaujamieroča glabāšanai.
2. Dalībvalstis var atļaut šaujamieroča pagaidu tālāku nodošanu saskaņā ar to noteikto kārtību.

13. pants

1. Noteikumi par munīcijas iegādi un glabāšanu ir tādi paši kā noteikumi attiecībā uz tiem šaujamieročiem, kuriem munīcija ir paredzēta.

Pusautomātiskajiem šaujamieročiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu, paredzētas lādējamās ierīces, kurās ietilpst vairāk nekā 20 patronu, vai garstobra šaujamieročiem paredzētas lādējamās ierīces, kurās ietilpst vairāk nekā 10 patronu, ir atļauts iegādāties tikai personām, kurām ir piešķirta atļauja saskaņā ar 9. pantu vai kuru atļauja ir apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 10. panta 5. punktu.

2. Tirgotāji un tirdzniecības starpnieki var atteikties veikt jebkādu vienā veselumā apvienotas munīcijas vai munīcijas daļu iegādes darījumus, kurus tie iegādes veida vai mēroga dēļ pamatoti uzskata par aizdomīgiem, un par jebkādiem mēģinājumiem veikt šādus darījumus ziņo kompetentajām iestādēm.

14. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ierīces ar čaulīšu turētāju, kuras paredzētas vienīgi tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai, nevar pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā.
2. Dalībvalstis klasificē kā šaujamieročus tādas ierīces ar čaulīšu turētāju, kuras paredzētas vienīgi tukšo patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehniskas signālmunīcijas izšaušanai un kuras var pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskās specifikācijas visiem Savienībā 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk izgatavotiem vai importētiem trauksmes un signālieročiem, lai nodrošinātu, ka tos nevar pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 20. panta 2. punktā.

15. pants

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde verificē šaujamieroču dezaktivēšanu, lai nodrošinātu, ka šaujamierocim veikta modifikācija padara neatgriezeniski neizmantojamas visas attiecīgā šaujamieroča būtiskās daļas un ka tās ir nenonemamas, neaizvietojamas vai nemodificējamas tādā veidā, kas ļautu kaut kādā veidā reaktivēt attiecīgo šaujamieroci. Dalībvalstis saistībā ar šādu verifikāciju paredz, ka tiek izsniegts sertifikāts un izziņa, kas apliecina šaujamieroča dezaktivēšanu, un piestiprina skaidri saredzamu attiecīgu marķējumu uz šaujamieroča.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka dezaktivācijas standartus un metodes, lai nodrošinātu, ka visas attiecīgā šaujamieroča būtiskās daļas ir padarītas neatgriezeniski neizmantojamas un ir nenonemamas, neaizvietojamas vai nemodificējamas tādā veidā, kas ļautu kaut kādā veidā reaktivēt attiecīgo šaujamieroci. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 20. panta 2. punktā.

3. Īstenošanas aktus, kas minēti 2. punktā, nepiemēro šaujамieročiem, kuri dezaktivēti pirms minēto īstenošanas aktu piemērošanas dienas, ja vien minētos šaujамieročus nepārved uz citu dalībvalsti vai nelaiž tirgū pēc minētās dienas.
4. Dalībvalstis divu mēnešu laikā pēc 2017. gada 13. jūnija var paziņot Komisijai savus valsts dezaktivēšanas standartus un metodes, kurus tās piemēroja pirms 2016. gada 8. aprīļa, pamatojot iemeslus, kāpēc minētie valsts dezaktivēšanas standarti un metodes ir līdzvērtīgi tiem, kurus nodrošina šaujамieroču dezaktivēšanas tehniskās specifikācijas, kas izklāstītas I pielikumā Komisijas Īstenošanas regulai (ES) 2015/2403¹, kura ir piemērojama no 2016. gada 8. aprīļa.
5. Ja dalībvalstis sniedz paziņojumu Komisijai saskaņā ar 4. punktu, Komisija ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc šāda paziņojuma pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izlemj, vai attiecīgie valsts dezaktivēšanas standarti un metodes, kas šādi paziņoti, ir nodrošinājuši, ka šaujамieroči ir dezaktivēti ar drošības līmeni, kas ir līdzvērtīgs tam, kādu nodrošina šaujамieroču dezaktivēšanas tehniskās specifikācijas, kas izklāstītas I pielikumā Īstenošanas regulai (ES) 2015/2403, kura ir piemērojama no 2016. gada 8. aprīļa. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 20. panta 2. punktā.

¹ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2403 (2015. gada 15. decembris), ar ko izstrādā kopīgas pamatnostādnes par dezaktivēšanas standartiem un metodēm, lai nodrošinātu, ka dezaktivētie šaujамieroči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami (OV L 333, 19.12.2015., 62. lpp.).

6. Līdz 5. punktā minēto īstenošanas aktu piemērošanas dienai visi šaujamoči, kas deaktivēti atbilstīgi valsts deaktivēšanas standartiem un metodēm, ko piemēroja pirms 2016. gada 8. aprīļa, brīdī, kad tos pārved uz citu dalībvalsti vai laiž tirgū, atbilst šaujamoču deaktivēšanas tehniskajām specifikācijām, kas izklāstītas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2403 I pielikumā.
7. Šaujamočus, kas deaktivēti pirms 2016. gada 8. aprīļa saskaņā ar valsts deaktivēšanas standartiem un metodēm, par kuriem atzīts, ka tie nodrošina drošības līmeni, kas ir līdzvērtīgs līmenim, ko nodrošina šaujamoču deaktivēšanas tehniskās specifikācijas, kas izklāstītas I pielikumā Īstenošanas regulai (ES) 2015/2403, kura piemērojama no 2016. gada 8. aprīļa, uzskata par deaktivētiem šaujamočiem, tostarp tad, ja tie pārvesti uz citu dalībvalsti vai laisti tirgū pēc 5. punktā minēto īstenošanas aktu piemērošanas dienas.

3. NODAĻA

Formalitātes ieroču aprītei Savienībā

16. pants

1. Neskarot 17. pantu, šaujāmieročus var pārvest no vienas dalībvalsts uz citu tikai saskaņā ar šajā pantā noteikto procedūru. Minēto procedūru piemēro arī attiecībā uz šaujāmieroču pārvešanu pēc pārdošanas saskaņā ar distances līgumiem, kā tie definēti Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā.
2. Ja šaujāmieroci jāpārved uz citu dalībvalsti, attiecīgā persona pirms tam iesniedz tai dalībvalstij, kurā šaujāmierocis atrodas, šādas ziņas:
 - a) tās personas vārdu un adresi, kura pārdod vai atbrīvojas no šaujāmieroča, kā arī personas, kura to iegādājas vai iegūst, vai, ja vajadzīgs, īpašnieka vārdu un adresi;
 - b) adresi, uz kuru šaujāmierocis jānosūta vai jānogādā;
 - c) nosūtāmo vai nogādājamo šaujāmieroču skaitu;

- d) sīkas ziņas, kas ļauj šaujameroci identificēt, kā arī norādi, ka šaujamerocis izgājis pārbaudi saskaņā ar 1969. gada konvenciju;
- e) pārvešanas veidu;
- f) izvešanas datumu un paredzamo ieviešanas datumu.

Pirmās daļas e) un f) punktā minētā informācija nav jāsniedz, ja pārvešana notiek tirgotāju starpā.

Dalībvalsts pārbauda apstākļus, kādos šaujamerocī pārvešanai jānotiek, jo īpaši attiecībā uz drošību.

Ja dalībvalsts atļauj šādu pārvešanu, tā izsniedz licenci, kas ietver visas pirmajā apakšpunktā minētās ziņas. Šāda licence pavada šaujameroci, kamēr tas sasniedz galamērķi; to uzrāda vienmēr, kad to pieprasa dalībvalstu iestādes.

3. Tādu šaujamoču pārvešanas gadījumā, kas nav kara ieroči, kuri saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 2. punktu neiekļaujas tās darbības jomā, katra dalībvalsts piešķir tirgotājiem tiesības veikt šaujamoču pārvešanu no tās teritorijas tirgotājam, kurš reģistrēts citā dalībvalstī bez šā panta 2. punktā minētās iepriekšējās atļaujas. Šim mērķim tā izsniedz atļauju, kas derīga ne vairāk kā trīs gadus un ko jebkurā brīdī ar pamatotu lēmumu var pārtraukt vai anulēt. Šaujamoči līdz tā galamērķim pavada dokuments, kurā ir atsauce uz minēto atļauju. Minēto dokumentu uzrāda vienmēr, kad to pieprasa dalībvalstu iestādes.

Pirms paredzētās tālāknodošanas dienas tirgotājs tās dalībvalsts iestādēm, no kuras notiek tālāknodošana, sniedz visu informāciju, kas minēta 2. punkta pirmajā daļā. Minētās iestādes veic pārbaudes, vajadzības gadījumā pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos par atbilstību starp tirgotāja sniegto informāciju un tālāknodošanas faktiskajām iezīmēm. Tirgotājs sniedz informāciju termiņā, kas dod pietiekamu laiku.

4. Katra dalībvalsts apgādā pārējās dalībvalstis ar to šaujamoču sarakstu, kuru ieviešana tās teritorijā nav atļauta bez tās iepriekšējās piekrišanas.

Šādus šaujamoču sarakstus dara zināmus tirgotājiem, kuri saņēmuši apstiprinājumu šaujamoču pārvešanai bez iepriekšējās atļaujas saskaņā ar 3. punktā noteikto kārtību.

17. pants

1. Ja neizmanto 16. pantā noteikto kārtību, nav atļauta šaujamieroča glabāšana ceļojuma laikā caur divām vai vairākām dalībvalstīm, ja vien attiecīgā persona nav ieguvusi katras šīs dalībvalsts atļauju.

Dalībvalstis var piešķirt šādu atļauju vienam vai vairākiem ceļojumiem uz ne vairāk kā vienu gadu ilgu laiku, un šo atļauju var pagarināt. Atļaujas ieraksta Eiropas šaujamieroču apliecībā, ko ceļotājs uzrāda vienmēr, kad to pieprasa dalībvalstu iestādes.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, mednieki un vēsturisku notikumu atveidotāji attiecībā uz šaujamieročiem, kas klasificēti C kategorijā, un šaušanas sportisti attiecībā uz šaujamieročiem, kas klasificēti B vai C kategorijā, un šaujamieročiem, kas klasificēti A kategorijā, par kuriem atļauja izsniegta saskaņā ar 9. panta 6. punktu vai par kuriem atļauja apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 10. panta 5. punktu, var bez iepriekšējas atļaujas, kas minēta 16. panta 2. punktā, glabāt vienu vai vairākus šaujamieročus ceļojumā caur divām vai vairāk dalībvalstīm, lai veiktu savas plānotās darbības, ar noteikumu, ka:
 - a) viņiem ir Eiropas šaujamieroču apliecība, kurā uzskaitīts šāds šaujamierocis vai šaujamieroči; un

- b) viņi spēj pamatot sava ceļojuma iemeslus, jo īpaši uzrādot uzaicinājumu vai citus pierādījumus paredzētajām medību, mērķī šaušanas vai vēsturisku notikumu atveidošanas darbībām galamērķa dalībvalstī.

Dalībvalstis nedrīkst noteikt, ka Eiropas šaujamoču apliecību pieņem vienīgi tādā gadījumā, ja tiek samaksāta maksa vai nodeva.

Tomēr šā punkta pirmajā daļā minēto atkāpi nepiemēro ceļojumiem uz dalībvalsti, kura, ievērojot 11. panta 3. punktu, vai nu aizliedz attiecīgā šaujamoča iegādi un glabāšanu vai tai piemēro atļaujas saņemšanu. Šādā gadījumā Eiropas šaujamoču apliecībā īpaši ieraksta attiecīgu paziņojumu. Dalībvalstis var arī atteikties piemērot šo atkāpi attiecībā uz šaujamočiem, kas klasificēti A kategorijā, par kuriem atļauja izsniegta saskaņā ar 9. panta 6. punktu vai par kuriem atļauja apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 10. panta 5. punktu.

Saistībā ar 24. pantā minēto ziņojumu Komisija, konsultējoties ar dalībvalstīm, arī apsver trešās daļas piemērošanas ietekmi, jo īpaši attiecībā uz tās ietekmi uz sabiedrisko drošību un kārtību.

- 3. Saskaņā ar līgumiem par valstu dokumentu savstarpēju atzīšanu, divas vai vairāk dalībvalstis var paredzēt elastīgākus noteikumus šaujamoču aprītei savās teritorijās nekā šajā pantā noteiktie.

18. pants

1. Katra dalībvalsts dara zināmu visu tās rīcībā esošo noderīgo informāciju par notikušu šaujamoču pārvešanu tai dalībvalstij, uz kuru šī pārvešana notikusi.
2. Visu informāciju, ko dalībvalstis par šaujamoču pārvešanu saņem saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību un par tādu personu, kas nav dalībvalsts iedzīvotāji, veiktu šaujamoču iegādi un glabāšanu saskaņā ar 10. panta 2. punktu un 11. panta 2. punktu, tās paziņo galamērķa dalībvalstīm ne vēlāk kā attiecīgās pārvešanas brīdī, un, ja vajadzīgs, ne vēlāk kā to pārvešanas brīdī uz tranzīta dalībvalstīm.
3. Šīs direktīvas efektīvas piemērošanas nolūkā dalībvalstis regulāri apmainās ar informāciju kontaktgrupā, kas izveidota ar Direktīvas 91/477/EEK 13. panta 3. punktu. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par attiecīgās valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par informācijas nodošanu un saņemšanu un šīs direktīvas 16. panta 4. punktā izklāstīto pienākumu izpildi.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes, izmantojot elektroniskus līdzekļus, apmainās ar informāciju par atļaujām, kas piešķirtas šaujamieroču pārvešanai uz citu dalībvalsti, un ar informāciju par atteikumiem piešķirt atļauju, kā paredzēts 9. un 10. pantā, pamatojot ar drošības iemesliem vai saistībā ar attiecīgās personas uzticamību.
5. Komisija nodrošina sistēmu šajā pantā minētajai informācijas apmaiņai.

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 19. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot sīki izstrādātu kārtību sistemātiskai informācijas apmaiņai, izmantojot elektroniskus līdzekļus.

19. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 18. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2017. gada 13. jūnija.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 18. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 18. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

20. pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

21. pants

Dalībvalstis pieņem visus attiecīgos noteikumus, kas aizliedz to teritorijā nogādāt:

- a) šaujamieroci, izņemot 16. un 17. pantā minētajos gadījumos, ar noteikumu, ka šajos pantos paredzētie nosacījumi ir izpildīti;
- b) ieroci, kas nav šaujamierocis, ar noteikumu, ka to atļauj attiecīgās dalībvalsts noteikumi.

4. NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

22. pants

1. Dalībvalstis pastiprina kontroli par ieroču glabāšanu uz Savienības ārējām robežām. Tās jo īpaši nodrošina, ka ceļotāji no trešajām valstīm, kas paredzējuši doties tālāk uz citu dalībvalsti, ievēro 17. pantu.
2. Šī direktīva nekavē dalībvalstis vai transportlīdzekļa personālu veikt pārbaudes brīdī, kad notiek iekāpšana transportlīdzeklī.
3. Dalībvalstis informē Komisiju par veidu, kādā tiek veikta 1. un 2. punktā minētā pārbaude. Komisija salīdzina minēto informāciju un dara to pieejamu visām dalībvalstīm.
4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par to noteikumiem, tostarp izmaiņām saistībā ar ieroču iegādi un glabāšanu, ja šo valstu tiesību akti ir stingrāki nekā minimālais standarts, kas tām jāpieņem. Komisija šādu informāciju nodod citām dalībvalstīm.

23. pants

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par atbilstīgi šai direktīvai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

24. pants

Komisija līdz 2020. gada 14. septembrim un pēc tam reizi piecos gados iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu, tostarp tās noteikumu atbilstības pārbaudi, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvu aktu priekšlikumus, jo īpaši attiecībā uz I pielikumā minētajām šaujamieroču kategorijām un jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas šaujamieroču apliecības sistēmas īstenošanu, marķēšanu un jauno tehnoloģiju, piemēram, 3D drukāšanas, QR koda izmantošanas un radiofrekvenciālās identifikācijas (*RFID*) izmantošanas ietekmi.

25. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

26. pants

Direktīvu 91/477/EEK, kā tā grozīta ar šīs direktīvas III pielikuma A daļā uzskaitītajām direktīvām, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem šīs direktīvas III pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs direktīvas IV pielikumā.

27. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

I. Šajā direktīvā “ierocis” ir:

- jebkurš šaujamerocis, kā tas definēts 1. pantā;
- ieroči, kas nav šaujamerocī, kā noteikts valsts tiesību aktos.

II. Piemērojot šo direktīvu, šaujamerocus klasificē šādās kategorijās:

A kategorija – Aizliegtie šaujamerocī

1. Sprāgstošas militārās raķetes un granātmetēji.
2. Automātiskie šaujamerocī.
3. Šaujamerocī, kas nomaskēti par citiem priekšmetiem.
4. Munīcija ar bruņusitējām, sprāgstošām vai aizdedzinošām lodēm un lodes šādai munīcijai.
5. Pistoļu un revolveru munīcija ar lodēm, kuras pēc saskarsmes izplešas, un lodes šādai munīcijai, izņemot ieročus medībām vai šaušanai mērķī personām, kam ir tiesības tos lietot.

6. Automātiski šaujamoči, kuri ir pārveidoti par pusautomātiskiem šaujamočiem, neskarot 10. panta 5. punktu.
7. Jebkuri no turpmāk norādītajiem pusautomātiskajiem šaujamočiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu:
 - a) ģsstobra šaujamoči, ar kuriem var izšaut vairāk nekā 21 patronu bez pārlādēšanas, ja:
 - i) lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 20 patronas, ir daļa no minētā šaujamoča; vai
 - ii) šaujamočim ir pievienota noņemama lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 20 patronas;
 - b) garstobra šaujamoči, ar kuriem var izšaut vairāk nekā 11 patronas bez pārlādēšanas, ja:
 - i) lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas, ir daļa no minētā šaujamoča; vai
 - ii) šaujamočim ir pievienota noņemama lādējamā ierģce ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas.

8. Pusautomātiski garstobra šaujamoči, proti, šaujamoči, ko sākotnēji bija paredzēts izmantot balstā pret plecu, kuru stobrus saliekot vai sabīdot vai kuru stobrus noņemot bez darbarīku izmantošanas, var saīsināt līdz garumam, kas nepārsniedz 60 cm, nezaudējot to funkcionalitāti.
9. Jebkurš šīs kategorijas šaujamočis, kas ir pārveidots par ieroci tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehnisku patronu izšaušanai vai pārveidots par salūta vai akustisko ieroci.

B kategorija – Šaujamoči, par kuriem jāsaņem atļauja

1. Pārlādējamie īsstobra šaujamoči.
2. Vienšāviena īsstobra šaujamoči ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu.
3. Vienšāviena īsstobra šaujamoči, kuru kopējais garums ir mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli.
4. Pusautomātiski garstobra šaujamoči, kuru lādējamā ierīcē un patronu nodalījumā kopā var būt vairāk nekā trīs patronas šaujamočiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli, un vairāk nekā trīs, bet mazāk nekā 12 patronas šaujamočiem ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu.
5. Pusautomātiski īsstobra šaujamoči, kuri nav uzskaitīti A kategorijas 7. punkta a) apakšpunktā.

6. Pusautomātiski garstobra šaujamoči, kas uzskaitīti A kategorijas 7. punkta b) apakšpunktā un kuru lādējamā ierīcē un patronu nodalījumā kopā nevar būt vairāk nekā trīs patronas, ja lādējamā ierīcē ir noņemama vai ja nav skaidrs, ka ieroci ar parastiem darbarīkiem nevar pārveidot par ieroci, kura lādējamā ierīcē un patronu nodalījums var kopā saturēt vairāk nekā trīs patronas, kā norādīts A kategorijas 7. punkta b) apakšpunktā.
7. Pārlādējami un pusautomātiskie garstobra šaujamoči ar gludu stobru, kura garums nepārsniedz 60 cm.
8. Jebkurš šīs kategorijas šaujamočis, kas ir pārveidots par ieroci tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehnisku patronu izšaušanai vai pārveidots par salūta vai akustisko ieroci.
9. Pusautomātiski šaujamoči civilai lietošanai, kuri atgādina ieročus ar automātiskiem mehānismiem un kuri nav iekļauti A kategorijas 6., 7. vai 8. punktā.

C kategorija – Šaujamoči un ieroci, kas jādeklarē

1. Pārlādējami garstobra šaujamoči, kas nav uzskaitīti B kategorijas 7. punktā.
2. Vienšāviena garstobra šaujamoči ar vītņstobru.
3. Pusautomātiski garstobra šaujamoči, kas nav uzskaitīti A vai B kategorijā.

4. Vienšāviena īsstobra šaujamoči, kuru kopējais garums nav mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas apmales kapseli.
5. Jebkurš šīs kategorijas šaujamočis, kas ir pārveidots par ieroci tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehnisku patronu izšaušanai vai pārveidots par salūta vai akustisko ieroci.
6. Šaujamoči, kas klasificēti A vai B kategorijā, vai šajā kategorijā, kuri ir deaktivēti saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2015/2403.
7. Vienšāviena garstobra šaujamoči ar gludu stobru, ko laiž tirgū 2018. gada 14. septembrī vai vēlāk.

III. Piemērojot šo pielikumu, priekšmetus, kas atbilst "šaujamoča" definīcijai, neiekļauj minētajā definīcijā, ja tie:

- a) ir paredzēti trauksmes, signalizēšanas, dzīvības glābšanas, dzīvnieku kaušanas, zvejas ar harpūnu vai arī rūpnieciskiem vai tehniskiem nolūkiem, ar noteikumu, ka tos var izmantot tikai minētajiem nolūkiem;
- b) tiek uzskatīti par antīkiem ierociem, ja šādi ieroci nav iekļauti II daļā izklāstītajās kategorijās un uz tiem attiecas valstu tiesību akti.

Līdz sadarbībai Savienības līmenī dalībvalstis šajā daļā uzskaitītajiem šaujamočiem var piemērot valstu tiesību aktus.

IV. Šajā pielikumā:

- a) “Īsstobra šaujamerocis” ir šaujamerocis ar stobru, kurš nepārsniedz 30 centimentrus vai kura kopējais garums nepārsniedz 60 centimetrus;
- b) “garstobra šaujamerocis” ir jebkurš šaujamerocis, kurš nav īsstobra šaujamerocis;
- c) “automātiskais šaujamerocis” ir šaujamerocis, kas pārlādējas automātiski katru reizi, kad izšauta viena patrona un ar kuru var izšaut vairāk nekā vienu patronu ar vienu gaiļa piespiedienu;
- d) “pusautomātiskais šaujamerocis” ir šaujamerocis, kas pārlādējas automātiski katru reizi, kad izšauta viena patrona un ar kuru var izšaut tikai vienu patronu ar vienu gaiļa piespiedienu;
- e) “pārlādējams šaujamerocis” ir šaujamerocis, kuru pēc vienas patronas izšaušanas ir paredzēts pārlādēt no aptveres vai cilindra ar roku;
- f) “vienšāviena šaujamerocis” ir šaujamerocis bez aptveres, kuru pielādē pirms katra šāviena, ar roku ieliekot patronu patronu nodalījumā vai aizslēgā pie stobra resgaļa;

- g) “munīcija ar bruņusitējām lodēm” ir munīcija militārai lietošanai, kuras lode ir apvalkā un ar urbjošu cietu serdi;
 - h) “munīcija ar sprāgstošām lodēm” ir munīcija militārai lietošanai, kuras lode satur maisījumu, kas pēc saskarsmes eksplodē;
 - i) “munīcija ar uzliesmojošām lodēm” ir munīcija militārai lietošanai, kuras lode satur ķīmisku maisījumu, kas pārvēršas liesmā kontaktā ar gaisu vai pēc saskarsmes.
-

II PIELIKUMS

EIROPAS ŠAUJAMIEROČU APLIECĪBA

Apliecībā ir šādas nodaļas:

- a) īpašnieka identitāte;
- b) ieroča vai šaujamo ieroča identifikācija, iekļaujot norādi uz kategoriju šīs direktīvas nozīmē;
- c) apliecības derīguma termiņš;
- d) nodaļa apliecību izdevušās dalībvalsts lietošanai (atļauju tips un norādes, utt.);
- e) nodaļa citu dalībvalstu ierakstiem (atļaujas iekļūt to teritorijā, utt.);
- f) paziņojumi:

“Tiesības ceļot uz citu dalībvalsti ar vienu vai vairākiem šajā apliecībā norādītiem šaujamo ieročiem, kas klasificēti A, B vai C kategorijā, piešķir, ja apmeklējamā dalībvalsts ir izsniegusi vienu vai vairākas atbilstīgas iepriekšējas atļaujas. Šādas atļaujas var ierakstīt apliecībā.

Iepriekš minētā iepriekšējā atļauja principā nav vajadzīga tam, lai ceļotu ar šaujamieroci, kas klasificēts C kategorijā, lai piedalītos medībās vai vēsturisku notikumu atveidošanas darbībās vai tam, lai ceļotu ar šaujamieroci, kas klasificēts A, B vai C kategorijā, lai piedalītos šaušanā mērķī, ar nosacījumu, ka ceļotājam ir šaujamieroča apliecība un viņš var pamatot ceļojuma iemeslu.”

Ja dalībvalsts saskaņā ar 11. panta 3. punktu ir informējusi pārējās dalībvalstis, ka dažu B vai C kategorijā klasificētu šaujamieroču glabāšana ir aizliegta vai to glabāšanai ir jāsaņem atļauja, pievieno vienu no šādiem paziņojumiem:

“Ieceļot... (attiecīgā valsts/valstis) ar... (identifikācija) šaujamieroci ir aizliegts.”

“Ieceļot... (attiecīgā valsts/valstis) ar... (identifikācija) šaujamieroci drīkst tikai tad, ja ir izsniegta atļauja.”

III PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar tajā secīgi veikto grozījumu sarakstu

(minēti 26. pantā)

Padomes Direktīva 91/477/EEK (OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/51/EK (OV L 179, 8.7.2008., 5. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/853 (OV L 137, 24.5.2017., 22. lpp.)

B daļa

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanas datumi

(minēti 26. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
91/477/EEK	1992. gada 31. decembris
2008/51/EK	2010. gada 28. jūlijs
(ES) 2017/853	2018. gada 14. septembris ¹

¹ Tomēr saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/853 2. panta 2. punktu, “Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai atbilstu Direktīvas 91/477/EEK, kā tā grozīta ar šo direktīvu, 4. panta 3. punktam un 4. panta 4. punktam, līdz 2019. gada 14. decembrim.”.

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 91/477/EEK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. panta 1. un 2. punkts	4. panta 1. un 2. punkts
4. panta 2a punkts	4. panta 3. punkts
4. panta 3. punkts	4. panta 4. punkts
4. panta 4. punkts	4. panta 5. punkts
4. panta 5. punkts	4. panta 6. punkts
4.a pants	5. pants
5. pants	6. pants
5.a pants	7. pants
5.b pants	8. pants
6. pants	9. pants
7. panta 1. līdz 4. punkts	10. panta 1. līdz 4. punkts
7. panta 4a punkts	10. panta 5. punkts
7. panta 5. punkts	10. panta 6. punkts
8. panta 1. punkta pirmā daļa	11. panta 1. punkta pirmā daļa
8. panta 1. punkta otrā daļa	—
—	11. panta 1. punkta otrā daļa
8. panta 2. un 3. punkts	11. panta 2. un 3. punkts

Direktīva 91/477/EEK	Šī direktīva
9. panta 1. punkta ievadfrāze	12. panta 1. punkta ievadfrāze
9. panta 1. punkta pirmais ievilkums	12. panta 1. punkta a) apakšpunkts
9. panta 1. punkta otrais ievilkums	12. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts
10. pants	13. pants
10.a pants	14. pants
10.b pants	15. pants
11. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts
11. panta 2. punkta pirmā daļa, ievadfrāze	16. panta 2. punkta pirmā daļa, ievadfrāze
11. panta 2. punkta pirmā daļa, pirmais ievilkums	16. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmā daļa, otrais ievilkums	16. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmā daļa, trešais ievilkums	16. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmā daļa, ceturtais ievilkums	16. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmā daļa, piektais ievilkums	16. panta 2. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts
11. panta 2. punkta pirmā daļa, sestais ievilkums	16. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts
11. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa	16. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa
11. panta 3. un 4. punkts	16. panta 3. un 4. punkts
12. pants	17. pants
13. pants	18. pants
13.a pants	19. pants

Direktīva 91/477/EEK	Šī direktīva
13.b pants	20. pants
14. panta ievadfrāze	21. panta ievadfrāze
14. panta pirmais ievilkums	21. panta a) punkts
14. panta otrais ievilkums	21. panta b) punkts
15. pants	22. pants
16. pants	23. pants
17. pants	24. pants
18. pants	–
–	25., 26. un 27. pants
19. pants	28. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
–	III pielikums
–	IV pielikums